

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adtnak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

A monografia ügye megyénkben.

A magyar megyei és városi törvényhatóságok néhány év óta, fokozott érdeklődéssel tekintenek vissza multjukra s jelentékeny áldozatoktól sem riadnak vissza, hogy tudományos készültségű férfiakat nyerjenek meg, kik átkutatva a könyv- és levéltárak avult okmányait összegyűjtsék s összefüggő egészé dolgozzák fel a reájok vonatkozó töredékes adatokat, s ez által a multnak sok részben elmosódott hézagos képét valószínű kombinációk által kiegészítsék s érthető és élvezhető alakban mutassák be a jelen nemzedéknek. És ez nagyon rendén van így.

A most még hiányzó vagy ingadozó részeket, újabb kutatások nagy részt ki fogják egészíteni, s azt a mi most még homályos vagy érthetetlen, újabb adatok vagy helyesebb nézőpontok világossá és érthetővé tehetik. Jelentékeny íróknak nagy szorgalommal összeállított monografiái, ezen foglalkozások dacára is alapvető munkák maradnak, melyek egyfelől kijelölik utodaik részére az irányt, a felderítendő vagy kiegészítendő hézagokat, más felől addig is teljesítik a történet írás feladatát, a mely abból áll, hogy a jelennek tanúságul és utmutatóul szolgáljon s fejlessze és fenntartsa a szülőföld iránti ragaszkodást és szeretetet s az erős nemzeti öntudatot a serdülő nemzedékek jellemének uralkodó alkatelemévé izmosítsa. Budapest, Kolozsvár, Torda történelmének már eddig megjelent diszes kötetei adhattak ide s tova 3 éve Gyulafehérvár hazafias gondolkozású képviselő testületének is a szép eszmét, hogy a *honfoglalás ezereidők évfordulójának emlékkünnepére* városuk történetének megírását elhatározza. A határozat nem maradt papíron, mint a szép határozatokkal olyan gyakran meg szokott történni. Király Pál, a dévai állami realiskola tanára, kit a mű megírásával megbiztak, gyorsan dologhoz látott s már

1891 március 9-én elkészült a 432 lapra terjedő első kötete, mely 31 fejezetben a mostani város helyén állott római colonia és municipium képét állítja össze a romaiak történetéből, bámulatos munkakedvvel és szolgálommal össze sepergetet irodalmi morzsákból, a régi világ romhalmazaitól eltemetett s ismét napfényre került feliratok, kövek és téglákból s ügyesen combinált analógiákból. Emellett mintegy tárgyának élesebb megvilágítása céljából tüzetesen tárgyalja Dáciának meghódítását s a romaiak nyilvános és magán életét, szépen gördülő magyar irálylyal s emelkedett történelmi felfogással. Rajzainem egyszer oly elevenek, mozgalmasak és megkapók, hogy ügyes tárcairónak is dicséretére válnának.

Kétségkívül Gyulafehérváré tehát az érdem, hogy a megyét és a többi megyei városokat megelőzve a tettek mezején meg tette az első fontos lépést, melyet gyorsan fog követni a többi is. Utána a megye tett egy félénk lépést tavaszi közgyűlésen, bizottságot küldvén ki, mely a monografiája megírására alkalmas tervet és munka programot dolgozzon ki. Ennek munkája az alsótehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi társulat részletes megbeszélése után határozottabb alakot nyert, s annyira elő van készítve, hogy már csak az írói honorarium megállapítása s erre a fedezet előteremtése van hátra, s nem lehetetlen, hogy ha sikerült pénzt teremteni hidakra és kaszárnyákra még pedig jó nagy összegeket, erre a reprezentációs céllal is egy bekötött kulturalis feladatra is elő lehet teremteni egy kis utánjárásal a szükséges költséget. Ilyesmire ugy is vajmi keveset költött a megye néhány évtized óta, pedig a szellemi érdekek is méltán megvárhatják a figyelmet és támogatást mint az anyagiak. A fejlődés akkor természetes és harmonikus, ha az anyagi érdekek nem szorítják egészen sutba a szellemieket. Ha szabad nagy dolgokat kicsikkel

hasonlítni össze, Széchenyi István is az Akadémiát alapította meg először s csak azután látott a lánc-híd, dunai gőzhajózás, tiszsa-szabályozása létesítéséhez. — Nagy-Enyed nemes levele nem dicsekedhetik oly klasszikus régiséggel, mint a más három városé, nem nyulik vissza a római hódoltság koráig, területén római eredetre valló emlékek legalább ez ideig nem kerül napfényre. Ambár a romaiak által oly féltékenyen őrzött Érchegeység egyik eléggé járható közlekedési vonalához való földrajzi fekvése igen valószínűvé teszi, hogy e pont biztosítására római helyőrségnek kellett e helyen tanyáznia, mely ugy lehet csak könnyebb szerkezetű ideiglenes épületekben lehetett elhelyezve, melyeket „az idők viharos járása“ nyomtalanul megsemmisíthetett. Bármint legyen e város multja viszontagságteljes, az erdélyi közművelődési viszonyok alakulására jelentős s tüzetes feloldozása nem csupán helyi érdekű. Szilágyi Farkasnak lapunkban először közölt történeti tanulmányai a tovább fejlesztésre nagyon becses alapot vetettek. Vizaknán Bakk Endre plébános már rég idejefoglalkozik a város történetére vonatkozó adatok, okmányok s emlékek gyűjtésével, és ezek akkora halmozra gyűltek fel, hogy lakása a becsesnél becsesebb dolgok valódi muzeuma. Itt is mint Nagy-Enyeden és valószínűleg Abrudbányán is a a szűk anyagi eszközök gátolják a monografiák irásának megkezdését, mivel a hajlandóság és igyekezet legalább az illető képviselőket mivel elemineél bizonyára nem hiányzik. És erősen hiszszük, hogy a megyei és városi ügyek intézői ezen kulturalis feladatot is fontosságához mért figyelemben részesítvén, megfogják találni a módokat, melyek annak már a közel jövőben való megvalósítására alkalmasok.

a+b.

TÁRCZA.

TÖREDÉK

„Főb“ című költői beszélyből

Nemes vágyakkal, szárnyaló reménnyel
Lépett ki Jób az élet küzdterére,
Szívében hordva egy egész világot
Melyet ábrándos lelke alkotott.
S e szép világban vágyott élni ő,
A hol minden szent, fényes és magasatos,
A hol a lények nem harcolnak a
Tengődő létért, elvadult tusában,
A darab kenyérért vért nem ontanak;
A hol az eszmény testet öltve él,
S a szeretet nagy mestérének is
Parancsa réges-rég betöltetett.
A szeretet gyujt fáklját mindenütt
Az utakon, a hol baladui kell:
S ha az ut olykor tán nehéz, göröngyös,
A hit a végcél intőleg mutatja
S a gyöngye lélek el nem bukkhatik.
A hol a jellem, becsület, tehetség
Sötét keresztre nincs felverve még,
S nem haldokolt az érdek Golgotháján:
E szép világban vágyott élni ő,
A hol az ember ember, és nem állat!
És e világnak mozgó lényei
Egy fényes napnak sugár-özönében

Aranyná váltak és megszentelődtek.
E nap szívének fénye, sugara,
Mely lángra gyult, még akkor, a mikor
Mint gyöngye gyermek künun a rét ölén,
S erdők csendjében bolyga gondtalan,
A mikor anyjának csókja éltet,
Mint harmat cseppje serdülő virágot.
E láng azóta nőtt, erősödött,
S dicső tűzben ég most szive s lelke
A költészetnek, dicső szent tűzében.
És e szent tűzben ott ég lángja a
Végzetlen sejtelmének is,
Mely vonzalomnak a nagy végtelenhez
A kit Istennek mond a szív szava;
Az hozta papnak.

Küzdött, fáradott

A míg tanult, s talán még szenvedett is
S szeméből olykor tán könny is fakadt,
Érző szívek nemes gyómaníjai
De lelke azért meg nem tört soha;
S ha a nyomornak réme kergeté,
A bibliához fordult vigaszért:
S az isteni szó könnyeit letörlé
S elcsüggedése tetterőre vált!
Tanult tovább ujhodott erővel
S forgatta hosszan szomjaöz lélekkal
A szent igazság kincses könyveit;
Mikor agyára olykor zsidbadás szállt,
S vas szorgalmának lankadott erője:
A végre gondolt, a cél tűnt eléje
És vágyodása nem hagyá pihenni.
Folyt tört előbb. Az évek elsuhantak
Fölötte gyorsan, de nem nyomtalan.
Nyomot hagyott, vésett be mindenik

Az ifju szívbe, — és emelkedett
Nemes lelkére sok kincsét hagyott.
Eszméket, melyek éltető tűzzel
Utat jelölnek az élet hajóján,
Eszméket, melyeket beváltani
Az ifju lélek legdicsőbb erénye.
A pályát, mely előre készíté
Egy szent hivatás hív betöltésére
Beregező hát. Most ki a világba . . .
De milyen világba! Hol küzdésben él,
S örök tusában a rabszolga nép,
S esengve várja társa elbukását.
Ha elbukott örült öröme gyul,
Nyomába száguld és helyébe lép! . . .
Nem ily világba! Ifju szárnyakon
Magasba, messze, büszke sas gyanánt,
A nap felé, hol fény ragyog, sugár van
A hol eszméit, sárral nem dobálja
A földiség — s irigykedő szavát
Nem hallja folyton az önző világnak;
A hol az eszmét nem fegyverrel hintik
S nem vérnek árán jut el diadalra,
Hanem a szó varázsa lopja be.
Az ép, romlatlan egyszerű kebelbe.
Jób erre vágyott. A világ zajától
Ábrándos lelke visszaborzadt. —
Es e világot hol találja fel?
Csak ott, a hol még már ezer tajat
A lelki kórnak el nem hízogtette
A földi lét harcának ördöge;
S az ember ugy él, mint szabad madár.
Övé a föld, a melyen fáradoz
Övé az ég, a melyre föltekint
A hounan béke száll reá — s a honnan

A nagyenyedi leányiskolák vizgái és évváró ünnepélye.

Múlt hó 20—25-ig folyt le városi elemi és állami polgári leányiskolák évváró vizsgája, kir. tanfelügyelő dr. Havas Gyula ur vezetésével, az iskola szék és gondnokság tagjainak valamint a szülők és tanügy barátok élénk részvétele mellett. A közérdeklődés ezen intézetek iránt évről évre fokozatosan nő. A tanulók értelmes és szép feleletei arról győzték meg a figyelmes halgatóságot, hogy ezen intézetek nemes hivatásukat felfogva, öntudatosan törekednek magasabbra céljuk, a nemzeti nőnevelés magasabb eszménye felé.

A vizsgálatok végeztével 25 én délután a reformátusok nagy templomában tartott meg az évváró ünnepély, a templomot a zsúfolásig megtöltött díszes közönség előtt. A polgári iskola dalkarának szép éneke után, dr. Bartók György, mint az elemi iskola igazgatója, emelkedett szellemű jelentését olvasta fel, hű képét tárva elének az iskola eddigi történetének, konstátálva a folytonos és fokozatos haladást, majd melegsavakban vett búcsút az intézettől, annak tanítókától, növendékeitől és kormányzó testületétől. A vesztés érzelmeinek, mely városi tanügyintézetet dr. Bartók eltávozásával sújtotta, Makkai Domokos iskolaszéki és gondnokági tag, következő szép beszédében adott kifejezést:

Polgári és elemi iskolánk múlt évi záró ünnepén azon nézetemnek adtam kifejezést, hogy a leánynevelés sikere a mivel társadalom érdeklődése által érhető el. A hol ilyen társadalom alakul: ott a tanítás és nevelés az iskolának nem teher, hanem lelki gyönyörrel párosult kötelesség.

De éppen ezért súlyos veszteség a tanügyre nézve, ha a társadalom valamely kiváló miveltiségi és sikeres tevékenységű tagját elveszti.

Hiszen, hála istennek, nincs nélkülözhetlen ember nemzetünk és társadalmunk életében s valamint a romboló vihar által ejtett sebeket kigyógyítja a jótékony természet folyton működő, ifjú ereje: úgy a nemzeti s a társadalmi és újja teremti önmagát, az egymást felváltó nemzedékek sorában.

De az ilyen biztató és bölcs megnyugvás mellett még is fájlaljuk elvesztést annak, ami egészen a miénk volt; a minék közvetlen hasznát és gyönyörét mi élveztük.

A mi társadalmunkból vált ki dr. Bartók György, a ki anyai magas rangú hivatás teljesítése közt, népiskolánk szervezésében, vezérletében és növendékeinek tanításában is áldásos tevékenységet fejtett ki. Mint a községi iskolaszék tagja, lankadatlan munkával küzdött a községi leányiskola létrehozásán, s mint ennek igazgatója: biztosította az iskola felvirágzását. Sürgette és előmozdította az állami polgári leányiskola felállítását s mint a gondnokság tagja: annak igazgatásában elsőrendű szerepet vitt. Mindnyájan tudjuk, hogy nincs városunkban nevelő és tonító intézet, melyet az ő kiváló képességével és lelkiismeretes buzgóságával céljai elérésében ne segítette volna.

Miveltiségének, tudományának, tehetségének nagy részét iskolágyűnknek szentelte. Most eltávozik körünkől. Ezért felhasználom a jelen alkalmat arra, hogy egész társadalmunk nevében köszönetet mondjak neki azért, hogy tudományával, buzgóságával s emberszerető, jó szívével olyan áldásos tevékenységet fejtett ki a mi gyer-

Áldást remél imádkozó szíve —
Csak ott, hová még el nem juthatott
Sikoltozása a nagy küzdelemnek
Fájdalmas jajja elbukott érénynek
S a győzedelmes borzasztó kacaj.
És nem jutott el, mert az ember ott
Csak arra vágyik mit elérni tud
S mivel az Úr kegyelmesen megáldja
Szorgalmát munkás, eldurvult kezének
Az egyszerű szív, ép lélek világa,
A hol úgy élhet, mint a hogy kívánta
Merengő álmok ringató ólében; —
Őszinte szemek tiszta tükörén át
A mi mélyére, rejtekébe láthat
Hová elhíntet termékeny magot,
A mely terem majd megszentelt gyümölcsöt.
Falra ment hát. Épen ősz vala
Borus, ködös, mikor elutazott.
Hideg, didergő szél csapott szemébe
S hulló levél, haló virág fogadta.
De a lelkében fény, sugár ragyog
Erés remények, gyenge sugara
És a jövőnek fényes arculatját
Borongó felhő nem takarja el —
— — — — —
Hirdette buzgón, ihletett ajakkal
Meggyőző szóval, törhetetlen hittel
Az Isten-ember szent, örök tanát.
— — — — —
— — — — —

Viski Gyula.

mekeink nevelésében. Eltávozására fájdalomt okoz és veszteséget jelent nekünk s bizonyára ő is nehéz szívvél válik meg gyermekek-örömei a férfi-tevékenysége színhelyétől, de minket vigasztalja, hogy ereje javában hasonló fontos és nemes feladat teljesítésére indul; ötlet pedig vigasztalja meg az, hogy új pályára a szülők s nevelők elismerése, hálás köszönete s a növendékek kegyeletes viszaemlékezése kísérik. S ami bizonyára reá és családjára szintén kedves lesz: számos barátai maradnak itt; akik nemcsak szeretettel emlékeznek reá, de szívesen is látják mindig körükben. Isten adjon neki s azoknak, a kik szívéhez legközelebb állanak, hosszú, boldog életet.

E zajos eljenzéssel fogadott beszéd után, a polgári leányiskola „Nyári regé” című nagyobb szabású énekdarabot adott elő zongora kísérettel, a közönség örömmel hallgatta a szépen előadott kellemes éneket. Most Sebesztyén Sándor polg. iskolai helyettes igazgató emlékezett meg, a polgári leányiskola ez évi történetéről. A fájdalom hangján említé meg a nagy veszteséget, mely az intézetet érte, néhai áldásos emléktől tanfelügyelő Gáspár János váratlan elhunytja által. Nehány találó szóban adózva elvélhetlen érdemeinek, üdvözli a nehéz pályán érdemes utódát, kívánva hogy buzgó működése áldásos legyen sok nehézséggel küzdő tanügyünkre. Megemlíté, hogy ez évben először látogatta meg ez intézetet a kormány képviselője dr. Kiss Áron tanár urnak személyében, ki a látottak és hallottak feletti megelégedésének adott kifejezést. Végül kelkes szavakban vett búcsút az intézet végzett növendékeitől, gyermeki szívökre kötve az intézet igaz szeretetét.

Még egy rövid ének elhangzása után dr. Havas kir. tanfelügyelő emelkedett fel, s rövid de velős beszédében sok megzívelendőt mondott tanítóknak és szülőknök, s különösen Nagyenyed város áldozatkész közönségének szívére kötötte, hogy az intézet fejlesztését, a tanerök jobb díjazását tegye leg szükségesebb teendő sorába. Az eljenzéssel fogadott beszéd után a jutalmak kiosztása következett. Hogy ez évben több és értékebb könyvet osztattak ki, annak oka azon körülményben rejlik, hogy a Málnásiné féle alapítvány kamatján kívül, a kiegészítőkártyaként írt igazgatósága 25 frtot szavazott meg jutalom könyvekre, s ezenkívül ezen igazgatóság valamint a város tanácsa 4—4 darabot adott „Enyed pusztulása” című tanuságos munkából a kétiskola igazgatóságának kiosztás végett. Szép jele a tanügy iránti nemes érdeklődésnek. Pénzjutalomban részesültek:

A Kovrig Tivadarné öngyűsége által számtanban legkitűnőbb tanuló részére kitűzött egy drb. aranyat dícsérettel nyerte Szilágyi Rózsika IV. oszt. tanuló. Ugyancsak a számtanban tett kitűnő előmenetelért egy-egy arany jutalomban részesültek: Szilágyi Giza III-ik, Kovács Mária II-ik és Kaba Kata I-ső oszt. tanulók; 3 frt Bartók Hermin III-ik, egy-egy frtot Tenkei Berta és Szőlősi Sarolta I-ső osztályos tanulók.

A Kovrig Tivadarné féle alapítvány kamatját 5 frtot a történelemben tanusított előmenetelért elnyerte Nuridsány Anna IV. oszt. tanuló.

Magyar és német nyelvért nyert Tokos Margit IV-ik oszt. 4 frt, Szász Matild III. oszt. 2 frt és Kivály Erzsébet II. oszt. 2 frtot.

Kézimunkáért:

a) Női kézimunka tanfolyam növendékei közül, Makkai Nelli, Pásztohi Ilona, Szilágyi Ila, Nagler Giza egy-egy vert és Zsida Adél egy 10 frankos aranyat nyert.

b) A polgári leányiskolában járó tanulók közül Grohman Jólán 3 frt, Bartók Hermin 3 frt, Selmezi Erzsébet 3 frt, Elekes Ida 2 forint, Elekes Katinka 2 frt, Tóth Irén 2 frt, Asztalos Ilona 2 frt, Márton Róza 2 frt és Khon Hermin 2 frt.

Ezen emelkedett hangulatot keltő szép ünnepély után az egész közönség a sétatérre vonult, hol a nagy munkát végzett tanuló növendékek kellemesen mulattak esti sötétülésig!

Jelen volt.

Az alsó-fehérmegyei orvos-gyógyszerész egyesület marosújvári szakülése.

Julius hó 3-án a tagok élénk részvétele mellett tartott meg.

Dr. Malom Zsigmond honvéd ezredorvos remetei hadkötelest mutatott be, kinek mindkét lábán teljesen kifejlődött 6 ujj volt; továbbá egy gümőkóros egyén érdekes körtörténetét ismertette.

Dr. Bikfalvy Károly bányá főorvos a marosújvári sósfürdőket ismertette élvezetes szabad előadásban és később a társaságnak a helyszínén is bemutatta a fürdőket.

Közérdeklő előadásából a következőket a nagy közönség előtt is érdekesnek tartjuk közölni.

Az újvári fürdőkhöz 3 féle víz használatik, úgy mint tömörössésvíz 20—26%-os, mely a 180 méter mély Rudolf aknából szivattyuztatik ki 16° C. fokú, hígössésvíz 4%-os 10—12° C. fokú, mely az egész újvári sótömsz körül elhelyezett 20 méter mélységben fekvő körtárnából két végponton szivattyuztatik ki, ezek közül a keleti szivattyutelep a fürdő mellett áll négy szivattyúval, melyek a csapadékvíz bősége szerint mind, vagy egyenkint működnek, végül édes víz is használatik.

Ezen 3 féle vízzel és a fűtési berendezésekkel tetészes szerinti sótartalma és hőfoku fürdők létesíthetők.

Ugyanis a kő és kádfürdőkben egyik csapon tömör hideg sós víz (16° C.), a másikon meleg hígössésvíz vezetethető be, a harmadik vezeték a zuhany, hideg édes víz.

A sótartalom sófajsúlyméréssel határozatik meg, mely 1—20 fokra van osztva, a számok a sósószázalékot mutatván, mint a mustmért.

Egy épen használt kőfürdőt megmérvén sőtartalma 16%, hőmérséke 26° C. volt.

A gőzfürdő előtti iker medencék közlekedésben állanak egymással és tömör sós vizet tartalmaznak. A víz a csöveknek gőztűstön való keresztülvezetésével melegítetik.

A nagy medence híg sós vizet tartalmaz és 10—12° C. hőmérsékkel bír.

A négyoszögű kismedence édes Marosviz, mely a vízvezetéki reservoirból tápláltatik és a gőznek közvetlen bevezetése által melegítetik.

A gőzszoba előtt frotírozó szoba van, úgy ezen helyen, mint a medencék termében édes vízű hűvös zuhanyok vannak berendezve.

A vetkező és medence termek mennyezete a folyó évből beszedésként a légvonat, mi eddig panasz tárgyát képezte, teljesen ki van zárva.

A gőzfürdő és medencék eddig csak nyári használatra rendezvék.

A nagy uszoda fűtetlen és szintén 4%-os híg sós vizet tartalmaz, hőmérséke az időjárástól függő, előnye, hogy uszni könnyebben tanulhatni benne mint édesvízben, a sós víz magas fajsúlya miatt.

A fürdőre az állom mit-em áldoz a folytonos javítások azonban a fürdő jövedelméből történnek, mely 2—3 ezer frtra megy évenként.

A fürdőtelep mellett csinos parkkal körülvé áll a vendégek lakosztálya, melyben egy szoba naponként egy frtért áll a gyógyvendégek rendelkezésére. Kívánatos volna, hogy a hosszabb ideig ott tartozkodók lakbér kedvezményben részesüljenek.

Ezen lakosztály és a fürdő között a közel jövőben tágas gyógyterem fog épülni (cursalon) melyen át a gyöngébb betegek rossz időjárás alkalmával is fűdött téren fognak lakosztályaikból a fürdő helyiségbe juthatni.

Ujvár felszíni talaja nem levén sós, a parkirózásra igen alkalmas és e tekintetben a Liget, a fürdő környék és egy hegyoldal már szép sétahelyeket nyújt a közönségnek.

A fürdők javallatai.

A sós víz bürizgatást okozván ideiglenes vérbőséggel az anyagcserét előmozdítja, ennek következtében előnyösnek tapasztaltatott vér szegény, halvány és egyneknél, görvélykórosoknál. Továbbá jó hatású idült, izom és izületi csuszál és kőszólyosnál.

A fürdőt 250—300 állandó vendég keresi fel, azonkívül a helyi és környékbeli lakosság, részint gyógycéllal, részint szórakozási céllal sűrűn látogatja, úgy hogy évenként 4—5 ezer fürdője adatik ki.

Az egyesület két újtag belépésével gyarapodván e gyűlésen, a jövő évi júliusi szakülés tekintetében Vizakna és Zalatna jöttek szóba, mi fölött azonban a közgyűlés, mely Nagyenyeden október hó 2-án fog tartatni, fog véglegesen határozni.

Levelezés.

Tövisi levél.

Miért ne értesülne nekünk is arról a szép napról, melynek örömeiben múlt hó 26-án mi tövisiek részesültünk? Duplex libelli dos, épen mint e napnak, mely egy mesebeli kettős egység gyanánt egyik ajkával az értelemhez, a másikkal, a mosolygóval az érzelemhez szólott, ott oktatta, megnyugtatta, emitt lázasabb keringésbe, forróbb lüktetésbe hozva — egynémelyeknél — az ugyis pezsgő vért. Igen, kettős volt e napnak öröme, ajándéka. A nap folyamán, délelőtt a lányok, délután a fiúk vizgáztak le az állami elemi iskolában, mely most már ekklatánosan bizonyított, hogy felállítására nem volt haszatlanság s azt a kulturmissziót, melyre i t t hivatva van a szerencsésen megválasztott tanerök lelkes odaadása segítségével szépen oldja meg, segíti diadala, minék elérésében ép oly szép és lelkes odaadással működik közre az iskolaszék fáradhatlan elnöke, a szeretett orvos dr. Boér Jenő, kit Havas Gyula dr. tanfelügyelő ur, Kiss Elek tanító és Smitt Rózsika k. a. taitónó mellett az elismerés legmelegebb szavaival illetett. Jó és szép is volt minden. Kiss Elek urat a többi jó tanuló mellett leginkább egy néhány román ajku tanuló jó magyaros felelete és szavallata dicsérte, mi olyan jól esett e memorandumos világban... a tanítónó kisasszonyt nem dicsérem. Elég ékesen beszélt róla egy teremben kiállított 170—200 drb. női kézimunka, kezdve a pátriárkális hálósípkán, végigmenve a rengeteg kosaron, takarón, csipkén, kötényen, kalotaszegi varrottason, végezve egy feltűnő helyre állított himzett papucsval —, mi jó lesz majd valamely férj uram lábára szájkosárnak. És kérem, az a terem többet ér a maga sepiaris értékével, mint a legprecízebb leányválasz erre a fizikai kérdésre: Mi a kohézió és adhézió? Hiába. Reális világot élünk, jó ha mindenki megtanul első sorban hi-

vatasána kohézió
A vizsga v
gedve a
egy jó i
deztete
a legkei
gérve h
épített n
egy taní
Ké
sedését,
zászlók a
be ma j
eset. Ez
esizolt
melylyel
25—30
sorából:
né, Fodo
jónné, Só
ányok k
Drach R
nő, Drac
E s
lassu lépe
gyos eg
legből eg
csak kelle
viszsaeml

V
Lap
kérjük a

25-én Sz
jelenlétéb
fiu és 59
döttek me
hogy a fi
dolkozásra
lelhető. A
ellátást. E
ből teltek
—
alatt akko
kilo súlyt
erő pedig,
állít oly re
natot oly
t: i. 15. ez
— N
gári leány
lyam növe
ajándékoz
pénztár ig
1 drb vert
Folyovich
frtot, Tek.
Dr. Kovács
és Tek. ifj
lyen is s
Baldó Káro
szives volt
temet, Sét
— Ny
temi hallga
tisza jöved
sekből 61
Müller Mih
János 3 frt
Jenei Elek
Himbus Al
Morágyi Ist
Wetterstein
kiadás volt
vételekből,
összeget ren
ki nem vált
az igen tisz
köszönetét.
— Ny
vasó kör“ s
Benedeken
latság, mind
Adorján Pál
muel 50 kr,
kr. Boér Józ
kr, Kovács E
dor 20 kr, S
ka, Zeyk En
ság szives k

Csarnok.

Virágfakadás.

(Karcolat)

A saison morte-ban történt. Augusztusi égető nap-sugár sütött le a park lankadó virágaira. Néma esőnd volt, csak egy-egy méhike röpült zömmögve egy virágról a másikra. A madárcák hallgatva ültek a lombátor alatt fészkeiken; a rekkenő délutáni hőség nyomasztó esőndje uralkodott a térs park fölött.

A lombos fák alkotta sűrűben nagy karosszékben ül a nagymama, kötéllel kezében, vele szemben Emmike, egy tizenöt éves leány szendésévé a kötött forgatva serényen kis ujjai között; mellettük a zöld fűben Kálmán heverész, — a ki mellesleg megjegyve nagymamájú jogászpálánta, — egy vaskos könyvet tartva kezében, melyből a nagymama mulattatására s stentori hangon olvassa egy szerelmes pár hihetetlen viszontagságait, gyötrelmeit s végül kieroszakolt boldogságát.

Egyszerre Kálmán félbeszakítja az olvasást és bozankodva szól:

— Nagymama kérem! Ez a regény végtelen unalmas. Igazán ez a Pauly Arnold is jobban tette volna, ha a perpetuum mobile föltalálásán töri az esztét a regényírás helyett. Oly hihetetlen mesékkel áztatja az olvasót, a milyeneket az ember még álmodni sem mer. Legalább lenne valószínű, de képtelenség. Igazi ponyvairadalom!

— Olvasd csak tovább, s ne okoskodj — vág vissza a nagymama — nem lehet mindenki oly fennkölt szemlésműveltségű, mint egy jurista. Jó nekünk az ilyen rossz regény is; csak olvass tovább. Kívánsi vagyok, hogy mi történik tovább Normával és Quirinóval? Meglásd csak, hogy e két szerelmes talál alkalmat egy titkos rendezvous-ra, hisz a szerető szívek oly leleményesek!

Emmike nagy sötét szemével ránézett Kálmánra és aztán elpirult. Folytatá kötelességét, de minduntalan leejtett egy-két szemet a nagymama végtelen bámulatára. Kálmán tovább olvasott egy fejezettel, a melyben Quirinó és Norma végre egymáséi lesznek a sors minden ellenkezései dacára is és a balesetek tengerén szerencsésen áthajózva a boldogság révpartjára kötnek ki sokat hányódott sajkájjakkal.

A nagymama elégedetten mosolygott a nagy karosszékben, Kálmán becsapja a könyvet és aztán elbeszélgetnek a családi ügyekről. A nagymama viszi a szót:

— Emmike? Mikorra ígérte atyád hogy visszatér? A nyárnak nemsokára vége van és be kell költöznünk ismét a városba. Nem tilthetünk mindig itt künn falun. Én már meglehetősen meg is untam ezt az örökös egyedüliséget, itthonlétet. Senki sincs az egész faluban, a kivel az ember egy kis időt töltsön. Igazán unalmasan telt ez a nyár!

— Talán még sincs egészen igaza nagymamának; hiszen Kálmán felolvas nekünk, mi meg kézimunkával csak eltöltjük az időt. Én részemről nem tartom épen oly unalmasnak a falusi magányt, mint nagymama.

— Én sem, — szól Kálmán, — sőt örüdeni fogok, ha a nagybácsi hivatalos ügyeit a messze külföldön nem végezheti el egyhamar, s nem megyünk vissza abba az unalmas, zajos városba, a míg a hervadó levelek nem fognak erre figyelmeztetni.

— Nő hiszen még csak az kellene, hogy az ősz is itt éljünk át ebben a csuf faluban. — Szólt megbotránkozva a nagymama. — Még a nyarat is a városban töltöttem volna, ha az Emmike boldog emléktől anyja élne, de így csak kell hogy valaki vezesse a háztartást, a míg szegény fiam a messze külföldön végzi dolgait.

— Nekem tetszik itt! — ellenkezők Kálmánka. — Lehet azért, mivel most először vagyok falun, de higgye el nagymama, hogy én falun nagyon szeretem; már régi vágyam volt egyszer falun nyaralni. Ez volt az oka, hogy mikor felkért a nagybácsi, miszerint a nyáron itt falun Andorkát tanítsam a felvételi vizsgára, készséggel elfogadtam meghívását, s az igazot megvalva nem bántam meg elhatározásomat. Délután pedig kedves nénjével és a nagymamával töltöttem el. Hova kell ennél kedvesebb szorakozás?

— Ugyan Kálmán hagyjon fel kárbaosztott bókajavall. — Szólt meg szemlesütve Emmike.

— Meajunk oszonnálni! — mondá a nagymama ünnepélyes hangon, s mindhármán fölkelve végig haladtak a park utjain a kies villa terraszára, s ott izletes oszonnához ültek.

Oszonna után Emmike és Kálmán az Andorka szobájába mentek, hogy felmentsék a munka alól s oszonnálni küldjék, mert a nagymamájú esemete már ebből óta a Kálmán által feladott pensem utvesztőjében tévelygett.

— Tudod már a feladatot? — kérdé Kálmán tetellett szigorral.

— Még nem jól, — felelt az szepégre.

— Mindegy. Most menj oszonnálni, s aztán legyezd a nagymamát, mert a nagymama el van bágyadva, s szeretne elszunyadni, de az alkalmatlan legyek nem engedik.

Andorka szó nélkül engedelmessékedett. Kiment a

vatásának élni, azután később foglalkozhatik a vénuska a kohézióval és adhézióval bármily alakban.

A tanulók is megváltak elégedve, már a jobbák a vizsga végén kiosztott jutalomkönyvekkel, meg voltak elégedve a tanfelügyelő urral, ki szemökben szigora dacára egy jó bácsi volt, ki csupa szeretetből és jó akaratból kérdezgette őket, mindenkihez intézve egy-egy nyájas szót, de a legkellemesebben hangzót hozzánk tövisiekhez, megígérve hogy dr. Boér Jenő indítványát magáévá teszi s épített még két tantermet kiegészítve a tanerőket is még egy tanítóval.

Képzeltetni ezek után az apróság frenetikus lelkesedését, midőn a tanítók vezetése mellett, nemzeti színű zászlók alatt, dörgő éljenek között fölvonultak a Népkerthebe majalisozni, mi ebben az alakban Tóvisen első eset. Ez az érem második oldala, melyet igazán fényre esisított öste, a helyüket elfoglalt nagyok osztatlan jó kedve, melylyel reggelig tartották működésben a cigányt, ki 25—30 páruak húzta a négyest. Ott voltak az asszonyok sorából: Boér Jdnó dr.-né, Berkó Salamonné, Borza Jenőné, Fodor Jánosné, Glatt Józsefné, Kiss Elekné, Nagy Lajosné, Sófalyi Béláné, Szentgyörgyi Jánosné stb. A szép lányok közül: Smitt Róza, Klein Etelka, Boér Őrszike, Drach Regina, Klein Ida, Felician Katinka kath. tanító-nő, Drach nővérek, Fodor Irma stb.

E sikerült nyári mulatság melegét különben a még lassu lépésekben közelgő télre veti, mennyiben a „rongyos egyet” javára lett rendezve s az elég szép fölöslégből egy neháy felöltözött didergő gyermek fog ugyan csak kellemesen s a szó szoros értelmében melegen visszaemlékezni e táncmulatságos vizsgára.

Lupus Spektator.

Vegyes hírek.

Lapunk t. előfizetőit és hátrálékosait felkérjük az előfizetések szíves megújítására.

— A balászfalvi EMKE népiskolában június hó 25-én Szabó Samu és ifj. János, mint az egyet kiküldöttjei jelenlétében folytak le az évről vizsgák. Vizsgázott 52 fiú és 59 leány tanuló. Az elért eredménnyel a kiküldöttök meg voltak elégedve, noha szívesen látták volna, hogy a fiúk feleleteiből is annyira kitűnjék az önálló gondolkodásra való nevelés, mint az a leányoknál volt észlelhető. A fiúk közül 8 az iskolában lakott s ott is nyert ellátást. Ezek a közeli vasuti alkalmazottak gyermekeiből teltek ki.

— A szív munkaereje. Az ember szíve 24 óra alatt akkora munkaerőt fejt ki, a mely képes lenne egy kiló súlyt 70 ezer méter magasra felemelni. Azon munkaerő pedig, melyet egy 70 éves kort elélt ember szíve előállít oly rengeteg nagy, hogy avval egy egész vasuti vonatot oly magasra lehetne felemelni, mint a Mont-blanc, t. i. 15 ezer láb magasra.

— Nyilvános köszönet. A nagyenyedi állami polgári leányiskola és vele kapcsolatos női kézimunka tanfolyam növendékei között kiosztott pénzzutalmak összegét ajándékozni kegyeskedtek: Nagyenyedi kisegítő takarékpénztár igazgatósága 50 forint, Tek. Bisztricsány Lajos ur 1 drb vert aranyat, Tek. Gáspár János ur 5 forint, Tek. Folyovich Sándor ur 5 forint, Tek. Müller Mihály ur 3 forint, Tek. Munkási Zsigmond ur 3 forint, Nagytisztelelt Dr. Kovács Ödön ur 3 forint, Tek. Papp Ferenc ur 2 forint és Tek. ifj. Cirner József ur 2 forint. — Fogadják e helyen is s nemes szívű adományozó urak, valamint Tek. Baldi Károly ur, ki a könyvek árából 10%-t elengedni szíves volt: szíves mélyből jövő leghálásabb köszönetemet, Sebestyén Sándor, polg. isk. h. igazgató.

— Nyilvános számadás és köszönet. Az egyetemi hallgatók jun. 25-én tartott nyári táncmulatságának tiszta jövedelme volt, 1. jegyekből 233 forint, 2. felülfizetésekéből 61 forint, összesen 294 forint. Felülfizetni szíveskedtek: Müller Mihály 20 forint, dr. Magyar Károly 20 forint, Pogány János 3 forint, Korbuly Bálint 3 forint, Zeyk Károly 2 forint, dr. Jenei Elek 2 forint, Balog János, Deli Ödön, Hain Győző, Himbus Albert, Horváth Józsefné öng., Józsa Zsigmond, Morágy István, Reich Mihály, Véres Ferencz, Verner Ödön, Wetterstein Mór (Kolozsvár) 1—1 forint. Ezzel szemben kiadás volt 274 forint 64 kr., mely összeget levonva a bevételekből, tiszta jövedelemnek marad 19 forint 46 kr. Ezen összeget rendeltetési helyére fogjuk juttatni egy pár, még ki nem váltott rendezői jelvény árával együtt. Fogadják az igen tisztelt felülfizetők rendező bizottságunk hálás köszönetét. Korbuly Miklós pénztáros.

— Nyilvános nyugtázás. „A szárazvámvölgyi olvasó kör” saját alapja javára f. évi jul. hó 2-án M.-sz. Benedeken kosaras táncmulatságot rendezett. A táncmulatság, mind szellemileg szépen sikerül. — Felülfizettek: Adorján Pál 40 kr., Baczó Dénes 20 kr., id. Bartalus Sámuel 50 kr., ifj. Bartalus Sámuel 20 kr., Bedő Sámuel 50 kr., Boér József 1 forint, Gálfi Dénes 20 kr., Kis Árpád 20 kr., Kovács Pál 50 kr., László Kálmán 50 kr., Péter Sándor 20 kr., Székelyhídi János 30 kr., Szenkovits Endre 40 kr., Zeyk Endr 50 kr., kik is fogadják a rendező bizottság szíves köszönetét.

nagymamához a terraszra, s miután elköltötte az oszonnáját, segített neki az elalvásában.

Ezalatt Emmike leült benn a keretre; Kálmán odaült mellé.

Kálmán törte meg a csendet:
— Emmike! Adja ide a kezét.
— Miért Kálmán?
— Én ugy szeretem a magácska kezét az enyémben tartani, sőt ha megengedi meg is csókolom.
— No hát csókolja meg Kálmán!

A szerelmes fiúnak sem kellett több. Forró eskőjával halmozta el a fehér, kis kezét, mely az övében nyugokott. Majd közelebb húzódott Emmikéhez:

— Emmike!
— Tessék Kálmán!
— En mondanék magácskának valamit, ha nem nevetne ki.
— Ne féljen Kálmán!
— Én magácskát sze-re-tem!
— Hiszen én is magát, mert unokatestvérhez ugy illik.

— Igen de én másképen szeretem magácskát!
— Ugyan ne bolodozék, még mi nem jut az eszébe?
— Nem tehetek róla Emmike. Ha nem szeret, nekem végem van, meghalok, föbe lövöm magamat.

— Nehogy megtegy! No nézze meg az ember. Inkább majd én is szeretni fogom magát ugy másképen is, mert már szeretem és régóta, — szólt a leányka fölig pirulva, szemlesütve, elhaló hangon. Kálmán pedig kitörő örömmel, mohó vágygal ragadta meg a boldogságtól remegő leányka másik kezét is:

— Igazán? Való ez Emmike? akkor nem halok meg; akkor élni fogok magácskáért és — és —

És aztán hozzásimult a leányhoz, átölelte karcsu derekát és elcsattant ajkaiokon az első, a rég óhatott, az édes szerelmi csók és mialatt leányka barua fürtös fejcséjé ott pihent az ifju lázasan dobogó kebelén, azokat Kálmán a végtelen kéjtől megrészegülve lehunyt szemekkel boldog jövőről álmodott, a mikor ép így fogják egymást átölelve tartani, csak hogy nyiltan és nem félve senkitől, a mikor Kálmán lesz a boldog férj és Emmike a szerető, gondos kis feleség.

A nagymama ezalatt künn a verandán a boldogok álmát aludta és ő is álmodott sok mindentől, csak épen arról nem, hogy mi történik benn a szobában. Vele szemben ült Andorka és egy nagy légyhajtóval dicséretreméltó egykedvűséggel hebegette el róla a tolokodó legyeket.

Z. Szász Gerő.

Közgazdaság. Baromfi-kiállításokról.)

Írta: dr. Rátz István akadémiai tanár.

I.
(Folytatás.)

És e tekintetben még sokat kell tanulni a gazdaságunknak, mert a házi állatok fertőző betegségeiről általában, de különösen a szárnyasokat pusztító járványokról nagyon sajtáságos és a tudomány mai állásával homlok-egyenest ellenkező nézetek vannak forgalomban.

A lépferől ma már a legtöbb értelmes gazda tudja, hogy az nem a vérkészítés hiányosságának a következménye s nem a vér rendellenes vegyülete, hanem a lép-fenobacillusok által idéztetik elő. A takonykóról is eléggé ismeretes, hogy azt nem a genynek a vérbe való felszívódása vagy az istálló rossz levegője okozza, a mint azt régebben hitték, hanem egy sajtáságos fertőző anyag. Ellenben a baromfiak között járványosan fellépő betegségekről a legtöbbben még azt hiszik, hogy azoknak oka a meleg vagy nedves időjárásban, a rossz vízben, a meglítés és ezekhez hasonló mellékes körülményekben rejlik, a melyek elősegíthetik talán némileg a betegségek terjedését, de nem lehetnek azoknak előidéző okai sohasem.

Ebből magyarázható meg aztán az is, hogy a legtöbb tenyésztő nem tud védekezni ezen bajok ellen. És ez nemcsak azért káros, mivel így a baromfiállományok nagy része pusztul el évenként, — hanem még azért is, mert sok tenyésztő elveszti a kedvét s fébehagyja a tenyésztést mint olyat, a mely részére semmi anyagi hasznót nem hajt.

Szerencsére vannak már a tenyésztők között olyanok is, a kik ismerik a fertőző betegségek természetét s meg is védik ellenükben szárnyasaikat.

A tapasztalás azt bizonyítja, hogy a járványos betegségeket az esetek legnagyobb számában az ujonnan vásárolt baromfiak hurcolják be a tenyésztésekbe. És ez annál könnyebben megyesik, a mennyiben ezeket legtöbbször nem szokta állatorvos megvizsgálni, annál kevésbbé hosszabb időn át megfigyelni; pedig ismeretes dolog, hogy sok tenyésztő — tisztelet a kivételnek — nem nagyon lelkiismeretesen jár el s az a körülmény, hogy baromfi-állományában valamely ragadós betegség uralkodik, nem képez okot arra, hogy az eladást megszüntesse. De sőt az is megtörténik, hogy épen azért bocsátják áruba a baromfiakat, mert járványos betegség pusztítja a tenyésztést.

A többi állatfajokra vonatkozólag hasonló esetben törvényes intézkedések védelmezik a vevő érdekeit, — azonban sajnos, a baromfiakra nézve még nincsenek ilyenek életbeléptetve. Csakis az éberség és körültekintő óvatosság mentheti meg tehát a tenyésztőket attól, hogy az ujonnan szerzett baromfiak, a melyeket esetleg nagy áldozat árán vásárolnak meg, a legpusztítóbb betegségeket ne hozzák magukkal.

(Folyt. köv.)

*) A „Gazdák Évkönyve” az 1892. évre, 18 iv terjedelemben diszkótésben jelent meg és egyetlet, tanítványok, községek által egy forint kedvezmény áron megrendelhető: a „Gazdák Évkönyve” szerkesztőségénél (Budapest, Erzsébet-körút 21.)

„Közérdek.”

Felelős szerkesztőség: Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN. Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK

Csikos és kockás selyemszöveteket, Louisina, Foulard-Sürrah-Taffeta nemkülönben Merveilleus selymeket is méterenként 45 krtól 3 frt. 85 krig. egyes öltönyökre, vagy egész végekben is postabérelés vámmentesen szállít HENNEBERG G. (es. kir. udvari szállító) selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták postafordulóval küldetnek. Svájca címzett levelekre 10 kros. bélyeg ragasztandó. (10)

Sz. 2341.—1892. k.i.g.

Hirdetmény.

Nagy-Enyed város nemzeti szállodájának — a jelenbeni bérlő által hasznosbérbe birt részei folyó évi július hó 15-én délelőtt 10 órakor a tanácsi irodában tartandó nyilvános árverésen jövő 1893. évi január 1-től 3 egymásutáni következő évre — hasznosbérbe adatnak. Kikiáltási ár a jelenlegi egy évi hasznosbér összeg 567 frt., a bérleti feltételek a hivatalos órák alatt a tanácsi irodában betekintheők. Arverezni szándékozók felhivatnak a kikiáltási ár 10%-át bánat pénzül letenni. A városi tanácstól. Nagy-Enyed, 1892. július hó 1-én. Kovács Gyula, polgármester.

Hirdetés.

A marosújvári kir. főbányahivatal tulajdonát képező kincst. husvágó-széknek 1892. augusztus 1-től 1893. július 31-ig terjedő bérbe adása iránt, ezennel pályázat iratik ki. A mintegy 18,000—20,000 frtnyi évi forgalommal bíró kincstári husvágó-szék bérbe vételére pályázni kívánók felhivatnak, hogy a pályázati feltételekben megszabott módon, kiállított és felszerelt írásbeli ajánlataikat a marosújvári kir. főbánya hivatali pénztárnál f. év július hó 15-ének d. e. 11 órájáig benyújtják. A pályázati és szerződési feltételek a marosújvári járási szolgabirosnál és az alattírt főbányahivatalnál a hivatalos órák alatt betekintheők. A m. kir. főbányahivatal. Marosújvárt, 1892. évi július hó 1-én.

Sz. 125—1892.

Arverési hirdetmény.

Alóltírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében közhírré teszi, hogy a balázsfalvi kir. járásbírósg 445/892. számú végzése által a nagyszaboni Albina hitelintézet mint alapfoglaltató javára Krisztián Vilmos és neje ellen 274 frt 50 kr és járuléka, egy 615/892 sz. végzésével br. Splényi Antal felülfoglaltató javára 18 frt és jár. és végre a 814/892. sz. végzésével özv. Mendel-Simonné felülfoglaltató javára Krisztián Vilmos ellen 160 frt és járuléka, és így összesen és együttesen 452 frt 50 kr tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás foganatosítása alkalmával bíróság le, és felülfoglalt és 713 frt 50 krra becsült 1 tekeasztal, 12 kávéházi asztal, 1 italméresi taraba, 1 inga óra, 3 nagy tükör, 20 hajtott fajú szék, 7 festett faszék, 6 olajfestmény, 3 függőlámpa, 1 paripaló, 2 kanca és 1 új fedelese bőrülésű fiaker koosból álló ingóságok 452 frt 50 kr tőke, ennek megállapított eddigi 1 frt 60 kr jelen hirdetményi és az ezantáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek a balázsfalvi kir. járásbírósg 573/1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán Balázsfalván Albini J. háznál leendő eszközölésére 1892. július 12-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitétik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. As elarverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő. Kelt Balázsfalván, 1892. június hó 26-ik napján. THÁT GYÖRGY kir. bir. végrehajtó.

1348/892. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. jbróság, mint telekkönyvi hatóság által közzétetik, hogy a zalathnai takarékpénztár végrehajtónak Muecia Stefan 1. Simeon hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőke ennek 1887. deezember 1-től járó 8% kamatai, 44 frt 35 kr eddigi és ezantáni költségek és jár. behajtása végett az abrudbányai kir. jbróság területéhez tartozó Zalathna községi 965 sztkben foglalt következő ingatlanok az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. a és d. pontja értelmében egésben: 1. s. 6690. hrsz. szántó, 6691. hrsz. kaszáló, 6693. hrsz. szántó; becsérték és kikiáltási ár 11 frt, bánatpénz 1 frt 10 kr. 2. s. 6710 hrsz. legelő, 6711 hrsz. szántó; becsé. és kiá. 13 frt, bánp. 1 frt 30 kr. 3. s. 7051 hrsz. szántó, 7052 hrsz. szántó; becsé. és kiá. 17 frt, bánp. 1 frt 70 kr. 4. s. 7211 hrsz. ház, 7212 hrsz. kert, 7213 hrsz. kert, 7215 hrsz. csür, 7216 hrsz. kaszáló, 7217 hrsz. kaszáló; becsé. és kiá. 411 frt, bánp. 41 frt 10 kr. 5. s. 7221 hrsz. kaszáló, 7222. hrsz. kaszáló, 7224 hrsz. szántó, 7225 hrsz. szántó, 7228 hrsz. szántó 7229 hrsz. szántó, 7230 hrsz. csür, 7231 hrsz. kaszáló, 7232 hrsz. kaszáló; becsé. és kiá. 227 frt, bánp. 22 frt 70 kr. 6. s. 7308 hrsz. szántó, 7309 hrsz. legelő; becsé. és kiá. 94 frt, bánp. 9 frt 40 kr. 7. s. 7450 hrsz. szántó, 7451 hrsz. szántó; becsé. és kiá. 7 frt, bánp. 70 kr. és tartozékai Valea Doszulu községben a község házánál megtartandó nyilvános bírói árverésen 1892. évi augusztus hó 3-án d. e. 10 órakor becsáron alól is a becsár 10%-ának a bíró kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni. Vevő a vételárnak felét 15 nap alatt más felét az árverés jog-erőre emelkedésétől számított 30 nap alatt és ugyanazon naptól számított 6% kamatokkal együtt, a gyulafehérvári kir. adóhivatalnál 49425 sz. igazságügy miniszteri letéti szabályrendelet értelmében lefizetni. E hirdetménnyel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóság és Valea Doszulu községi előjáróság-nál betekintheők meg. A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóságól. Abrudbányán 1892. évi április hó 30-án. SERES, kir. albiró.

M. kir. orsz. fegyintézet. Nagyenyeden.

Hirdetés.

A vezetésem alatti fegyintézet élelelmzéséhez f. év augusztus 1-től, jövő 1893. július hó végeig — tehát egy évre. szükséges mintegy 500 métermázsa kenyérsütéshez alkalmas, vizimalmon örölt rozsliszt és mintegy 150 métermázsa kukorica liszt, biztosítása iránt folyó hó 24-én d. e. 10 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni a fegyintézeti igazgatóság hivatalos helységében. Felhivatnak tehát mindazok, kik vállalkozni szándékoznak és szóbelileg árlejtetni óhajtanak, hogy bánatpénzül az intézet házi pénztáránál 500 frtot lefizessenek; az írásbeli zárt ajánlatok pedig, — melyekhez szintén 500 frt bánatpénz csatolandó — borítékukon „liszt szállítási ajánlat” felírással ellátandók, s azokban kiteendő, hogy vállalkozó a feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti — fent irt határnapig az igazgatóságnál adandók be. A feltételek a fegyintézet hivatalos helységében d. e. 8—12, d. u. 3—6 óráig bármikor megtudhatók. Kir. orsz. fegyintézet igazgatósága. Nagyenyeden, 1892. évi július hó 7-én. Meesér, igazgató.

„ZACHERLIN” a legkitűnőbb szer minden rovar ellen. Illustration of a child and a woman with insects and a bottle of Zacherlin. Price: 30 kr., 15 kr., 50 kr., 1 frt.

Melyik lapra fizessünk elő? Egyetértés. Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az. 27—52. Advertisement for the newspaper 'Egyetértés'.

Sze... A K... lap... Wok... az... kért...

A mi... kor a köz... aggodás... ki lesz az... melynek... alatt nem... élettelen... zási szelle... Hazá... ködik má... közlekedé... neves sza... véletlen s... radságos... gon gyün... Wekerlét... kellett be... fejlesze v... ronimi ne... nevüket a... olvashattu... zók volta... A le... műséggel... szakadatl... meg. A c... tünk, kiva... L u k á e... tója kezd... ross állan... vezette m... munkájába... hogy utód... Luká... alsóféhérv... tudtuk mi... elégtétel.

Miér... A... Ke... A sok... dést megun... elmondjam... gény. Ha e... ják meg a... tam. Csak a... esetleg olvas... találni, én... Hallja tehát... Vig c... között. Én... főmatadorja... meg, s az z... szemben sz... telve csügg... — Azt hit... nyubb volt... rajtam. Nem... ből csak a... volt nekem... hetek! Mik... volt a szót v... láltam a fiu... hahóta kele... irányba tér... én erősítge...